

Historie: 214. Více než sen: Nezředitelný odkaz Martina Luthera Kinga Jr.

Historie

Martin Luther King Jr. promlouvá k davu na schodech Lincolnova památníku během historického Pochodu na Washington. (Foto: PhotoQuest/Getty Images)

Více než sen: Nezředitelný odkaz Martina Luthera Kinga Jr.

Uplynulo 60 let od jednoho z nejznámějších shromáždění v dějinách Spojených států. 28. srpna 1963 se ve Washingtonu konal Pochod na Washington za práci a svobodu. Této akce, známé jednoduše jako [Pochod na Washington](#), se zúčastnilo nejméně 250 000 lidí, kteří se zasazovali o rasovou a ekonomickou spravedlnost.

Martin Luther King Jr. přednesl u Lincolnova památníku svůj projev „Mám sen“. Jedná se bezpochyby o Kingův nejslavnější projev. Jeho zvučný a mistrovský řečnický projev z tohoto dne se navždy zapsal do paměti našeho národa.

Tento sedmnáctiminutový projev je jednou z hlavních věcí, které přispěly k tomu, že si dnes Kinga většina Američanů tak váží.

Změna postojů

Výzkumné středisko Pew Research Center nedávno provedlo [průzkum](#), jak se v průběhu let měnil postoj veřejnosti ke Kingovi. V současné době osm z deseti dospělých Američanů (81 %) tvrdí, že King měl na USA pozitivní vliv. Tato většina zahrnuje téměř polovinu Američanů (47 %), kteří tvrdí, že Kingův vliv byl velmi pozitivní. Pouze 3 % dotázaných tvrdí, že Kingův vliv byl negativní.

Při posuzování Kingova odkazu si však musíme uvědomit, že názory na něj nebyly vždy tak příznivé jako nyní. V květnu 1963 měli podle [průzkumu agentury Gallup](#) na Kinga příznivý názor jen čtyři z deseti Američanů (41 %). V srpnu 1966 Gallup zjistil, že více než šest z deseti Američanů (63 %) vnímalo Kinga nepříznivě, z toho 44 % ho vnímalo velmi nepříznivě.

V roce 1968, kdy byl King zavražděn, se stal v amerických médiích personou non grata. Pozoruhodné je, že podle průzkumu veřejného mínění, který počátkem téhož roku provedla [společnost Harris](#), měl King téměř 75% nesouhlas.

Kromě toho se na Kinga v době jeho smrti mnoho Afroameričanů dívalo s podezřením.

Zredukován na jediný projev

Tyto náznaky nesouhlasu a podezíravosti veřejnosti by dnes mnohé zaskočily, zejména ty, kteří za Kingova života nežili. Je to proto, že po jeho smrti se Kingův odkaz zredukoval na jeho projev „Mám sen“.

Tento projev byl zaměřen především na Kingovu vizi budoucnosti, nikoli na konkrétní politická doporučení nebo strukturální změny, které navrhoval ve svých dalších projevech, spisech a rozhovorech.

Kingova dcera Bernice A. Kingová prohlásila, že některé citáty jejího otce jsou „vybrány pro pohodlí a komfort“. To rozhodně platí o projevu „Mám sen“.

Nejčastěji opakovaná věta projevu zní: „Mám sen, že mé čtyři malé děti budou jednoho dne žít v národě, kde nebudou posuzovány podle barvy pleti, ale podle obsahu svého charakteru.“

Kennith Woods [v článku](#) s názvem „Bělení odkazu MLK“ (“The Whitewashing of MLK’s Legacy”) uvedl: „Tento jediný výrok se ukázal jako silný a nadčasový – natolik, že Kingův sen do značné míry zastínil zbytek jeho projevu a jeho života.“

„Tento Kingův výrok byl mnohými pravicovými představiteli hrubě zneužit k prosazování politické agendy, která je v rozporu s Kingovou filozofií.“

Tento Kingův výrok byl mnohými pravicovými představiteli hrubě zneužit k prosazování politické agendy, která je v rozporu s Kingovou filozofií. Někteří pravicoví odborníci zneužili tuto větu z projevu k tomu, aby naznačili, že King si představoval „barvoslepou“ Ameriku. Tak tomu rozhodně nebylo. King si ve skutečnosti představoval Ameriku, kde by byla vymýcena rasová nerovnost.

Jiní tuto větu z Kingova projevu zneužívají k tomu, aby řekli, že by byl proti pozitivním opatřením a že věřil, že aby se lidé v Americe „prosadili“, musí se prostě sami „vytáhnout za vlastní boty“ (pomoci si sami vlastními silami). To je zjevná lež.

Z pochodu za občanská práva na Washington v roce 1963. (Foto/Wikipedia)

V [rozhovoru pro televizi NBC](#) v roce 1967 King řekl: „Je to krutý vtíp říkat člověku bez bot, že by se měl zvednout za vlastní boty. A mnoho černochoů po tisících a milionech zůstalo bez bot v důsledku všech těch let útlaku a v důsledku společnosti, která záměrně učinila z jeho barvy pleti stigma a něco bezcenného a ponižujícího.“

Ještě jiní, jako například bývalý guvernér Arkansasu Mike Huckabee, se odvolávají na Kingovo jméno a zároveň vystupují proti těm, kteří se organizují na protest proti policejní brutalitě vůči černošským osobám.

V rozhovoru pro CNN v roce 2015 Huckabee řekl: „Když slyším lidi křičet ‚Na životech černochoů záleží‘ (‘Black lives matter,’), myslím si, že samozřejmě ano, ale na všech životech záleží. To je celé poselství, které se snažil prezentovat Dr. King, a myslím, že by byl zděšen představou, že některé životy povyšujeme nad jiné.“

Jak směšné! Huckabee nemá o Kingově poselství ani ponětí, nebo ho záměrně překroutil. Kingovi zjevně nešlo o vyvyšování některých životů nad jiné. Chtěl, aby byly černošské životy rovnocenně oceňovány v zemi, kde byly vždy znehodnocovány a dehumanizovány.

Dokonce i někteří křižáci proti kritické rasové teorii (CRT), jako například floridský guvernér Ron DeSantis, se odvolávají na Kingovo jméno, aby dodali důvěryhodnost své rasistické propagandě. Ironií je, že Kingovo dílo a spisy inspirovaly osnovy CRT. Učenci CRT Derrick Bell, Richard Delgado a Jean Stefancic uváděli Kinga jako hlavní zdroj inspirace.

Kingův skutečný odkaz

Mnoho lidí uvěřilo vybělené verzi Kingova odkazu. Proto je nesmírně důležité, aby byl Kingův

skutečný, nezkrasovaný odkaz představen Američanům všech vrstev.

„Pravdou je, že King byl radikál.“

Pravdou je, že King byl radikál. Nebyl jen zuřivým odpůrcem rasismu, ale také kapitalismu a militarismu.

Řekl: „Musíme si uvědomit, že zlo rasismu, ekonomického vykořisťování a militarismu je spojeno dohromady. ... Nelze se skutečně zbavit jednoho z nich, aniž bychom se zbavili ostatních.“

Jedním z prvních náznaků jeho kritické analýzy kapitalismu je [dopis](#) jeho budoucí ženě Corettě Scottové z roku 1952.

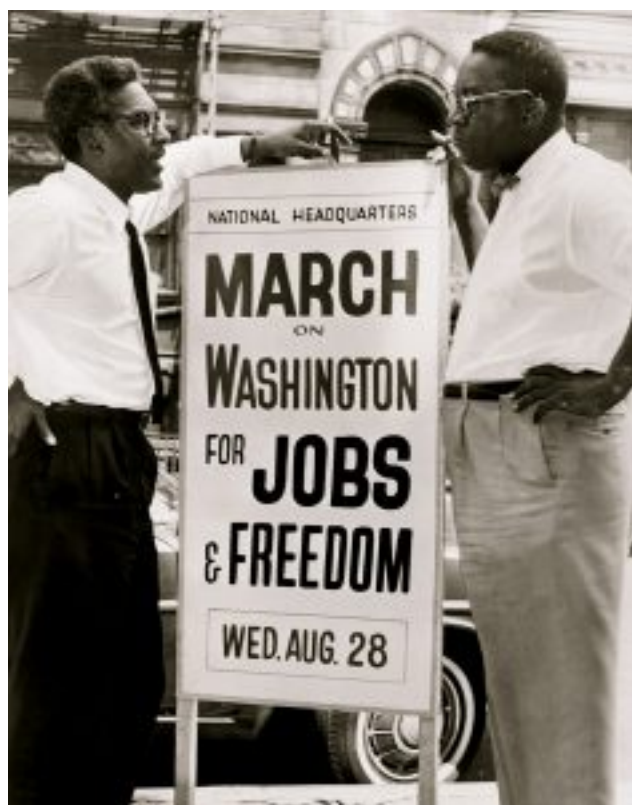
„Předpokládám, že už víš, že jsem ve své ekonomické teorii mnohem více socialistický než kapitalistický,“ napsal. Kapitalismus „začal s ušlechtilými a vznešenými motivy ... ale jako většina lidských systémů se stal obětí právě toho, proti čemu se bouřil. Dnes se tedy kapitalismus přežil“.

S použitím jeho vlastního slovníku by se dal označit za „demokratického socialistu“.

V projevu k černošské Americké odborové radě v roce 1961 King řekl: „Říkejme tomu demokracie nebo demokratický socialismus, ale v této zemi musí dojít k lepšímu rozdělení bohatství pro všechny Boží děti.“

King neviděl v kapitalismu ani komunismu životaschopnou tezi, ale na shromáždění Southern Christian Leadership Conference v roce 1967 [hovořil](#) o „vyšší syntéze“.

Na základě bližšího zkoumání Kingových slov nepochybuji o tom, že plně podporoval přerozdělování bohatství a odškodnění potomků ztotočených osob.

Zástupce ředitele Pochodu na Washington Bayard Rustin (1987-1987) (vlevo) a předseda správního výboru Cleveland Robinson (1914-1995) hovoří po obou stranách transparentu propagujícího pochod v roce 1963. (Foto: Buyenlarge/Getty Images)

King prohlásil: „Nemůžeme vyřešit naše problémy, pokud nedojde k radikálnímu přerozdělení ekonomické a politické moci“. Řekl také: „Společnost, která po stovky let dělala něco zvláštního proti černochům, musí nyní udělat něco zvláštního pro černochy.“

Abychom nezapomněli, King ostře vystupoval proti válce ve Vietnamu. Poprvé s těmito názory vystoupil na veřejnosti v roce 1965. Především přesně rok před svým zavražděním pronesl v kostele Riverside v New Yorku projev nazvaný „Za hranice Vietnamu“. Byl to šířavý odsudek války.

Konkrétně se King odvolával na svůj nesouhlas s tím, aby „vzali mladé černochy, kteří byli zmrzačeni naší společností, a poslali je 8 000 mil daleko, aby v jihovýchodní Asii zaručili svobody, které nenašli v jihozápadní Georgii a východním Harlemu“.

Jako křesťana a pastora mě nejvíce zaujala Kingova výtka vůči bílým „umírněným“ duchovním, které oslovil ve svém výmluvném „Dopise z birminghamského vězení“ v roce 1963.

„Uprostřed do očí bijících nespravedlností páchaných na černoších jsem sledoval, jak bílí církevní hodnostáři stojí stranou a pouze pronášejí zbožné nepodstatnosti a svatouškovské triviality,“ řekl.

Bohužel mnoho křesťanských vůdců tomuto popisu odpovídá i dnes.

„Pokud mír znamená, že budu uprostřed nespravedlnosti a zla držet jazyk za zuby, pak o něj nestojím.“

King byl mužem míru. Nesmíme se však nechat zmást tím, jaký typ míru zastával. V kázání nazvaném „Když se mír stává protivným“ prohlásil: „Pokud mír znamená držet ústa uprostřed nespravedlnosti a zla, nechci ho.“ V kázání nazvaném „Když se mír stává protivným“ prohlásil: „Pokud mír znamená držet ústa uprostřed nespravedlnosti a zla, nechci ho.“

Ani nebyl tak „bezpečný“

King nebyl tak „bezpečný“, jak ho mnozí lidé v současnosti líčí. Podle mého odhadu byl zavražděn, protože byl považován za hrozbu pro zavedený společenský řád své doby.

Pokud se lidé seznámí pouze s typickými úryvky z projevu „Mám sen“, budou mít velmi povrchní a zkreslený pohled na jednu z předních postav amerických dějin.

Tentýž King, který mluvil o lásce, řekl: „Skutečný soucit je víc než jen hodit minci žebrákovi. Přichází, když vidí, že budova, která produkuje žebráky, potřebuje přestavbu.“

Tentýž King, který mluvil o míru, řekl: „Nepokoje jsou řeči neslyšených.“

King se soustředil na to, aby lidi dokázal pohnout k svatému nepohodlí. Chtěl, aby se lidé cítili tak nepohodlně, že budou motivováni postavit se nespravedlnosti.

King byl ještě za svého života označován za komunistu. Kdyby King žil, dnes by byl jistě odmítnut jako „kulturní marxista“, „kritický rasový teoretik“ a „probuzenec“.

Troufám si tvrdit, že každý, kdo se snaží pokračovat v Kingově nezřetěleném odkazu v našem současném kontextu, bude odmítnut podobným způsobem.

A co vy? Jste stejně jako King ochotni nechat se očernit pro věc spravedlnosti?

Joel A. Bowman Sr.

[Baptist News Global](#)

Joel Bowman

Joel Bowman

Joel A. Bowman Sr. je zakladatelem a starším kazatelem baptistického sboru *Temple of Faith* v Louisville v Kylii. Pochází z Detroitu a je také licencovaným klinickým sociálním pracovníkem s více než třicetiletou praxí v oblasti duševního zdraví. Byl citován v denících *The Washington Post*, *USA Today*, *Associated Press* a *Christian Post*. Sledujte jeho profil na [@JoelABowmanSr](#) a stránky acompellingvoice.com.

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)